

נ ק ר נ
 נ פ ק נ
 נ ק ר נ
 נ ק ר נ

זו אני

חמוטל ברייטשף / רק הייזק / שיר
 מ"א 31 עמודים. 1981-12-4-
 יקובץ שירים שלישי למשוררת, וקדמו
 לו, לולא היה עלי לומר" (1971), ור
 "לקחת אויר" (1978). ספר צנום, מלא
 צבעים ("אגרסל בחלחל מוכוכית חברון
 תוססת") וניהוחות (מלפפונים כבושים
 עם הרבה שום" ועל הכל: שירה נשית
 עמוקה, הבודקת יחסיומן, דוישיח של
 אני-אתה, שירה של מוגולוג פנימי מריר
 בד ועשיר כמו "יש מוות בחוכי / כמו
 אבנים בכליות / שגורמות להרגשת בתי-
 לה / בעונות מסוימות".
 שירים על בית, על כוכר, על פריטים
 חפצים ההופכים לרעיקט את משמעותם
 (הסכין, המאוורר, שולחן המטבח).
 ובסופו של דבר, מי היא הכותבת?
 השרה ב, זו אני" אומרת חמוטל: "אשר
 על החלומות / זו אני בהירות ובנשיקה
 רכה ומהירה / זו אני המעירה אתכם
 מחלומות / ומסירה את השמירה מעל
 שנתכם המתוקה / כמו חלה זה עתה
 אפיתי".

יש גם הרבה פאטאליום בשירים האלה
 והסתכלויות נבונות.

